

"I DÖDENS SLUTNA FAMN"
Scenario till Kult Solcon 96

MILJÖ OCH BAKGRUND

Scenariot utspelar sig en regnig och kylig höst i oktober månad. Karaktärerna bor och verkar i ett mycket förslummat och kriminellt belastat område i Bronx, New York. Husen är fulla av sprickor och klotter täcker väggarna. Vissa av husen är så förfallna att de spikats igen med stora träplank och endast nerknarkade hemlösa bor där. Trottoarerna är fulla av skräp från de omkullvälta överfulla soptunnorna och bland soporna i de mörka gränderna stryker magra, loppbitna hundar och letar efter rester bland de sovande hemlösa och de medvetlösa missbrukarna. Affärer med söndersparkade skyddsgaller avlöser de förfallna biograferna och de med söndriga neonskyltarna upplysta porrklubbar. I gatuhörnen står hårt sminkade horor av alla åldrar och gör upp om priset med kunderna. Här finns även unga sminkade pojkar som försöker att betala sitt missbruk med prostitution. På kvällarna är gatorna fulla av ungdomar som står och hänger utanför de sjaskiga nattklubbar och hamburgerbarerna.

Karaktärerna har fått betydande inkomster genom sin beskyddarverksamhet och narkotikalangning. Deras inflytande har växt och de möts ofta med respekt och fruktan. Istället för att växa som gäng har de istället behållit en liten kärna och använder sig av ett extensivt kontaktnät när behov uppstår. De har alltför ofta blivit vittnen till gäng som splittrats på grund av rivalitet och girighet och har därför bestämt sig för att endast

vara ursprungspersonerna. Denna annorlunda metod har givit dem en exklusivitetsstämpel och därför har inte kontakter varit svårt att skaffa. Deras kontaktnät är betydligt mer extensivt än vad som anges.

Hittills har deras verksamhet inte dragit uppmärksamhet till sig och det är så de vill ha det. Men problem har uppstått och det är här scenariot börjar. Jim Skapka sköt för tre kvällar sedan ihjäl en man utanför nattklubben Oblivion. Mannen (Jose Paglias) var från Los Angeles och visade sig vara Ande Ferreras man i New York. Ferrera vände sig till Don Michael som skickade två torpeder då han uppfattade detta som ett medvetet intrång på hans mark och heder. Han skickade två torpeder, hämndänglarna Jephtha och Eskia för att avrätta karaktärerna. Men Jephtha och Eskia har förrått Don Michaels organisation och värvats av dödsängeln Togarini som lovat dem makt och nya kroppar. Togarini kräver själv ett offer av två kroppar, men först skall kropparna beredas och förruttna en tid, levande. Mitt i den här korselden av intriger och svek hamnar karaktärerna och likt vilsna barn trevar det mot hjälp och frälsning. Då karaktärerna är utsatta för makter av oerhörd styrka finns det inte mycket att sätta emot. Men scenariot behöver inte bli hopplöst för det. Istället handlar det om att desperat söka hjälp och finna en lösning och den enda fördelen de har är att fienden undervärderar dem vilket ger dem andrum. Scenariot är styrt i den meningen att karaktärerna skall rollspela i den situationen de sätts i, oftast inte skapa situationen själv.

MOMENTEN I SCENARIOT

1. Dela ut karaktärer. Förklara hur gänget fungerar och beskriv miljön.

2. Läs upp "Drömmen".

3. Karaktärerna vaknar upp i sina respektive sängar. De har sovit dåligt. Det är sen eftermiddag och solen håller på att gå ned bakom hustaken i horisonten och rökmolnen från industriskorstenarna färgar himlen lila. Utanför hörs regnet piska mot taken och sporadiska polissirener hörs långt bort. När karaktärerna reser sig ur sängen upptäcker de att deras kroppar är täckta av vattniga blåsor och att huden är flammigt röd. Här och var saknas bitar av den röda huden och underhuds fett är blottat. Sårkanterna är svarta och det luktar fränt, som av bränt kött. Allt hår verkar bortbränt.

Här är det fritt för spelarna att företa sig vad de vill. Antagligen lär de söka sig till någon eller några av sina kontakter och nedanför följer en förteckning av dessa och deras respons. Under dagen blir de kontaktade av två av sina kontakter om de inte själva söker upp dem:

Rory Williams-polis:

Han ringer till Peter Hannover, till lägenheten eller till ficktelefonen. Rösten låter viskande och nervös. Han pratar fort och snubblande.

Snacket går att Cimarromaffian satt ett kontrakt på ett lokalt gäng för mordet på José Paglia. Var det karaktärernas gäng?? Han undrar eftersom det vore oturligt om de var tvungna att avsluta sitt samarbete som varit bra för dem båda. Om de frågar efter information om

Cimarromaffian lovar han att leta och återkomma. Williams råder dem att ligga lågt.

Jonah Black 1:

Jonah ringer Renè till lägenheten eller ficktelefonen. Han låter rädd och nästan hysterisk. Han mumlar något om De som är efter dem, deras synder har hunnit fatt dem och räkenskapens timma har slagit. Nu var domen på väg och skulle slita dem i stycken med rakbladsvassa svarta klor. Han hade sett det. Men kanske hade han sett fel?? Han skall göra ett nytt försök, det måste finnas hjälp att söka. Om de söker upp honom i hans källare berättar han detta och kör sedan ut dem för att kunna fortsätta undersökningen.

Några timmar efter karaktärerna pratat med Rory Williams hittas han inne i en porrbiograf, med hela halsen sönderklöst av enorma klor och kläderna i trasor. Polisen har inga ledtrådar men utesluter inte mord. Nyheten om mordet kommer i form av en nyhetsbulletin från WNES, ett publicitetshysteriskt mediabolag som frossar i skandaler. Låt nyhetsuppläsaren vara ironisk och satirisk och skarpt kritisera den handfallna polisen.

Jonah Black 2:

Han ringer upp Renè. Han låter lika skärrad. Det han hade sett stämde. Men detta var inte hans fält. Han rekommenderar karaktärerna att besöka en Giovanni Cagliistri på universitetet, han är expert och insatt...Plötsligt hörs ett skrik, och en bön:

-Det var inte mig ni skulle ta, jag såg aldrig detta, det är inte

min...Rösten är gäll och frasen avslutas med ett gurglande ljud och en duns. Telefonen läggs på.

Ytterligare en nyhetsbulletin från WNES avslöjar att ytterligare ett offer för porrbiografsmördaren slagit till, och att polisen fortfarande inte har några spår. Bilder visas på en upplyst källare där ett vitt lakan med blodfläckar delvis täcker över en upphängd kropp på väggen. Bröstkorgen är söndertrasad och i hjärttrakten sitter ett blodigt porslinshuvud instuckt. Bildsekvensen visar fotografier som står bredvid liket och bilden avslutas med tumult då händer pressas mot linsen och bilden stängs av.

Kontakter som karaktärerna kan söka upp under scenariots gång:

Jon Skapka:

Jon befinner sig vid biktstolarna och pratar med en äldre dam i slitna kläder. När de träder in i kyrkan möts de av stirrande blickar från de fåtal kyrkbesökare som finns bland bänkarna. De skyndar ut ur kyrkan och gör korstecknet nervöst.

Damen backar förskräckt och stapplar iväg. Jon stirrar av fasa på dem. Han frågar mycket skakad vad som har hänt. Han kan inte ge dem någon information, han känner inte igen några namn de nämner. Kanske är det psykosomatiskt, eller kanske borde de söka hjälp, professionell hjälp. Plötsligt blir hans ögon glasartade och blicken söker sig bort i fjärran. Sedan ser han på dem, genom dem och säger med svag röst:

-Rötan finns i era själar, ert blod är smutsigt av gångna synder. Han

skakar på huvudet och blicken blir klar. Han kan inte förklara vad som hände, han minns inte.

Efter karaktärerna pratat med Jon hittas han mördad i biktstolen. Hjärtat är utslitet och hittas senare vid altaret. Återigen en nyhetsbulletin från WNES med röriga bilder och satiriska kommentarer.

Sam Anderson:

Sam befinner sig i sin klinik, där han sovit över om karaktärerna kommer sent. Han släpper in dem och stirrar på dem. Han ber dem ta av sig kläderna och förklara vad som hänt. Under tiden undersöker han dem efter konstens alla regler. Han blir mer och mer nervös och mumlar för sig själv. Till slut förklarar han för dem att de tekniskt sett är döda. De har ingen puls, de känner inte av sina tredje gradens brännskador. Han plockar fram en fickplunta och dricker rejält. Han är handfallen, de är ett medicinskt under. Det finns inget han kan göra för dem, han blir mer och mer chockad och han stirrar ohöljt på dem och mumlar för sig själv. Han säger sedan trevande att detta kan ha övernaturliga orsaker och att det inte är hans fält. Han rekommenderar ett besök hos Professor Caglietri som är expert på parapsykologi och ockultism. Han håller till på universitetet, kanske han vet vart de skall vända sig.

Även doktor Anderson hittas mördad, flådd med det utskurna hjärtat nedtryckt i den gapande munnen. Detta kan ses i en dokumentär om porrbiografsmördaren och en genomgående studie av hans offer. Mycket bilder visas och mycket kritik riktas mot polisen och den satiriska

tonen har accentuerats. Polisen verkar mycket illa berörd under utfrågningarna.

Trigger:

Trigger befinner sig på Oblivion där han praktiskt taget bor då han känner ägaren väl. Han sitter vid bardisken och dricker whisky. Han blir mycket förvånad att se karaktärerna. När han ser hur de ser ut får han ett nervöst och nästan äcklat uttryck i ansiktet. Han skruvar nervöst på sig. Cimarromaffian hade ju skickat två torpeder på dem, de borde inte leva längre. De killarna är inte att leka med. Om de pressar honom på svar berättar han att Cimarro har en man i stan, en Andre Ferrera. Han bor på The Waldorf Astoria, men de har inte hört detta från honom och det kan ses som en särskild tjänst till gamla vänner. De är nu skyldiga honom en tjänst.

Trigger hittas senare mördad utanför Oblivion med halsen avskuren. Detta får dock inte uppmärksamhet i medierna då det anses vara en vanlig knarkuppgörelse, vilket aldrig väcker uppmärksamhet i dessa kvarter.

Beskriv miljön karaktärerna befinner sig i livligt och målande. Låt nyhetsbulletinerna nå dem genom skyddsgallret till små Tvbutiker eller inne på sjabbiga barer. Låt även människors äcklade och chockade reaktion vara tydlig. Låt människor stirra ohöljt på dem och ta stora omvägar kring dem. Under sina vandringar kommer de att känna sig förföljda av en svartklädd man i rock med långt grått hår och skägg, i hans ögon glöder en fanatisk eld. Han försvinner i folkmassorna om de

förföljer honom. Det är Elijah Tomb som har spårat upp Togarinis utvalda offer. Rör sig karaktärerna genom någon gränd eller någon annan avskild plats hörs ett skratt eka mellan husväggarna. Det låter vansinnigt, och ljudet av det får karaktärerna att rysa. De förföljs takvägen av Jephtha och Eskia som inte kan undvika att skratta åt sina hjälplösa offer. Det är Jephtha och Eskia som utfört mordet med en bestialisk skaparglädje.

Observera att det är fritt för spelarna att gå vart de vill och att det är spelledarens roll att försöka hänga med. Dessa moment kan komma att ske när som helst eller inte alls, men mordet sker ändå, oberoende av vad karaktärerna gör.

4. Läs upp "Drömmen"2.

5. Om karaktärerna sover hemma väcks de efter en mycket orolig sömn av att det knackar på dörren vid tio tiden på morgonen. I annat fall väcks de av att Renès ficktelefon ringer. Karaktärernas hud har övergått till blekt rosa och runt de stora såren har lila fläckar spridit sig. Såren är intorkade men det luktar illa från dem.

Det har slutat regna och staden är täckt av ett grått dis. Långt borta i fjärran hörs mistluren som varnar för dimma. Gatorna är täckta av vattenpölar och lukten från de blöta soporna är kväljande.

Det är poliskommissarie Andrew Wood som sökt upp dem. Wood är en stor grov karl med eldrött yvigt hår och en stor röd mustasch. Ansiktet är rödligt och under de buskiga ögonbrynen vilar skarpa blå ögon. Blicken är genomträngande och gör en obehagligt berörd. Rösten är barsk och han uttrycker sig kortfattat och kärnfullt. Han är inte känd för sin känsla för takt och är väldigt rak på sak.

Han säger att han vill veta var karaktärerna sysslade med under gårdagen. Han har vittnen som sett dem besöka de som blivit mördade (om de blivit det än) eller att han hört att de kände Jonah Black. Vet de vem som skulle ha motiv att mörda honom? Han utesluter inte att de kan varit en av dem och han förbjuder dem att lämna staden. Han är brysk och hotfull och det är tydligt att han inte tror dem vad de än säger. Han stannar till i dörren och frågar dem i förbigående om de känner till

namnet Cagliatri. Fanns nedklottrat på ett block bredvid Blacks telefon.

Under dagen är det logiskt att anta att karaktärerna följer upp lite ledtrådar de fått eller gör besök hos de kontakter de inte besökt.

Andre Ferrera:

Ferrera befinner sig i sin hotellsvit på Waldorf Astorias nionde våning. Sviten är luxuöst inredd och har ett stort allrum i empirestil och ett stort sovrum med tillhörande badrum. Ferrera sitter och skriver vid skrivbordet med ryggen mot dörren. Rummets enda belysning kommer från den lilla bordslampan som står på skrivbordet. Ferrera lägger lugnt ner pennan på bordet och frågar dem om det finns något han kan hjälpa dem med, rösten är kall och nedlåtande. Han höjer på ögonbrynen när han ser deras tillstånd. Han rynkar på näsan åt deras lukt. När de har förklarat vilka de är verkar han förlora fattningen för första gången. De skall ju vara döda, detta rapporterades in igår morses. Han verkar rädd och rösten sviker honom. Nämner de Togarini bleknar han. Han svarar inte på några frågor, istället verkar han tänka intensivt. Blicken blir hatisk och han mumlar för sig själv att detta svek skall dyrt betalas. Om karaktärerna blir hotfulla börjar han treva efter en pistol i skrivbordslådan. Han ber dem sedan att gå innan han kallar på vakten. Han säger att han har lyssnat tillräckligt. Vad de än råkat ut för har de fått sitt rättmätiga straff. I detta spelet finns ingen andra plats, ingen nåd för förlorare.

Giovanni Caglistri:

Caglistri befinner sig vid sitt skrivbord i sitt rum när karaktärerna kommer dit. Han lyfter inte blicken från boken, istället säger han att han inte rättat några uppsatser än. De får återkomma nästa vecka. När de förklarar sitt ärende lyssnar han intensivt samtidigt som han mumlar tyst för sig själv. När de tystnat börjar han att i mycket luddiga termer förklara att allt inte är som det ser ut att vara och att karaktärerna själva är ett exempel på detta, levande döda. Han ställer sedan frågor till karaktärerna för att få grepp om situationen. Han förklarar sedan att de är utsatta för svart magi och att det är detta som fånglat dem i deras kroppar. Men det är inte utmärkande för maffian att använda sådana metoder. Detta är antagligen ett verk av en grupp svartmagiker som dyrkar Togarini, deras högre instans. Om de söker upp Caglistri efter mötet med Elijah Tomb kan Caglistri berätta lite om Vitae Veritas.

Men dilemmat i detta är varför Cimarros bödlar samarbetar med Togarinis magiker? Det luktar förräderi. Detta kan användas som vapen, det gäller bara att informera Cimarro om att hans bödlar har vänt sig till en annan instans. (Caglistri kallar alla illusionens aktörer för instanser.). De måste ta kontakt med Cimarro och förklara att han är utsatt för förräderi. Ur askan i elden.

Om karaktärerna undrar över hur Caglistri kan vara så insatt svarar han att allt inte är vad det ser ut att vara och att de antagligen inte vill veta mera. För mycket vetskap kan leda till galenskap.

Elijah Tomb:

Elijah söker upp dem i deras lägenhet (om de vägrar gå därifrån) eller förföljer dem under dagen och tar kontakt.

Han talar med en lugn stämma och han verkar förstående. Deras synder har hunnit ifatt dem och det är dem som ruttnar i deras kött. Han nämner detaljer kring deras synder som är identiska med de som de härde i "Drömmen"2. Jims våldtäkter, Renès föräldramord, Peters mormor som nekades vila i vigd jord och Hoyas smutsiga minnen. Beskriv allt detta så målande och makabert som möjligt, meningen är att karaktärerna skall bli chockade att någon vet vad de drömt om.

Han berättar att han vet ett sätt som kan lösa dem ur deras ruttnade kroppar. De måste dö en andra död med hans hjälp. Då skall de renas från sina smutsiga synder. Ju mer han talar desto mer faller den förstående fasaden och blicken blir glödande. Till slut skrattar han hånfullt åt dem, det finns ingen återvändo och ingen hjälp för dem. De är dömda. Låt karaktärerna uppfatta honom som så galen och hotfull att de vägrar följa med honom. När situationen håller på att gå över styr hörs en hög, barsk röst ropa en hälsning till dem. Mot dem stegar poliskommissarie Andrew Wood fram. Tomb lämnar dem obemärkt när de har sin uppmärksamhet riktad mot Wood.

Wood kommenterar vädret förstrött och han hoppas för deras egen skull att de inte funderar på att lämna staden. Polischefen kräver snabba resultat att hitta mördaren till vansinnesdåden och det skulle passa Wood bra med fyra knarklangare med hudproblem. Han

skall hålla ögonen på dem. Sedan strosar han iväg.

6. Kontakt med Cimarro

Om inte karaktärerna tar kontakt med Cimarro själv kommer de att plockas upp av 7st av Cimarros hantlangare i typiska svarta kostymer med mörk överrock och slängs in i en blå skåpbil.

Ringer de Cimarros advokatfirma i Los Angeles svarar en kvinna som professionellt frågar dem om deras ärende. De har tur, han skall just gå ut på lunch, eller har just gått hem. Ringer de på natten svarar en telefonsvarare. En myndig stämman med en svag brytning svarar och presenterar sig som Michael Cimarro. Om karaktärerna dödade Andre Ferrera berättar Cimarro att hans

kameror registrerade allt och att det var en underhållande demonstration. Om inte berättar han att Ferrera informerat honom om det lilla missödet. Om hans bödlar vänt sig mot honom är det enda säkra platsen för karaktärerna Cimarros residens i Chicago. Karaktärerna blir lockbetet för att locka fram dem och hämnas sveket. Hjälper karaktärerna honom att straffa förrädarna skall han skona dem. Fast det är klart, några garantier har de inte. Går de med på detta berättar han var hans hus ligger och säger att han genast skall bege sig dit och möta dem där, snarast.

7. Mot Chicago

Karaktärerna beger sig nu självmant eller tvingade mot Cimarros residens i Chicago. Deras kroppars föruttnelseprocess har fortskridit och borde beröra dem illa, beskriv detta så målande som möjligt.

De färdas genom stadens gyttor av gator och byggnader och når den stora flerfiliga motorvägen mot Chicago. Regnet strömmar ned och piskar bilrutorna och det monotona ljudet av vindrutetorkarnas viskningar följer dem under resan. Sikten är dålig och genom den dränkta vindrutan ser de ljusen från bilar som möter dem och som avlägsnar sig. Om karaktärerna befinner sig i den mörka skåpbilen slängs de hit och dit i början men färden blir mer stabil efter ett tag. De identifierar det rytmiska trummandet mot biltaket som regn.

Efter en tids bilfärd (ett par timmar??) når de utkanterna av Chicago och dess förorter påminner en hel del om New Yorks. Ett reparationsarbete på motorvägen tvingar in dem på småvägar som tycks föra dem in i ett gammalt industriområde, mörkt och övergivet. Det piskande regnet gör sikten svårare och svårare.

Plötsligt landar något på biltaket med ljudliga dunsar och taket buktar inåt. Vansinniga skratt blandas med ljudet av den skrikande plåten som slits sönder av långa rakbladsvassa klor. Om karaktärerna befinner sig i skåpbilen hörs kvävda skrik och böner om nåd från männen som körde och sedan slits bakluckorna upp. Sitter de i en vanlig bil slits dörrarna bort. Där i regnet skådar de två svarta regndränkta skuggor med

enorma klor och glödande ögon. De svarta brutna vingarna glänser i regnet och blod rinner nerför deras ansikten och klor och blandas med regnet.

- INTE SKALL NI FLY MED SVANSEN MELLAN BENEN. DET SOM PÅBÖRJATS MÅSTE AVSLUTAS!! Rösterna låter mörk, håfull och meningen avslutas med ett väsande ljud och ett kacklande skratt. Plötsligt känner karaktärerna ett skarpt slag i bakhuvudet och de domnar bort när de faller till den blöta marken.

8. Vägen till frälsning

När karaktärerna kommer till sans är situationen följande:

Hoya och Jimmy ligger nakna och fastkedjade på två enorma och kalla metallbänkar. Långa rännor för blod och slaktavfall löper vid sidorna av dessa och samlas upp vid golvet. Peter och Renè hänger upphängda i kedjor med köttkrokar fästa i och runt armar och ben och axlar. Svart trögflytande blod sipprar ur såren.

De befinner sig i ett enormt rum som påminner om en lagerlokal. Rummet är mörkt och lysas endast upp av de gamla nakna glödlamporna som hänger över borden. På golvet runt borden och de upphängda kropparna står rader av tända stearinljus som flackar vilt i det kalla vindraget från de trasiga fönstren strax under taket.

På en trappavsats bredvid borden sitter Jephtha och Eския i hukande ställning med de stora vingarna slokande efter sidorna. De följer händelserna nere på betonggolvet med stort allvar och de långa klorna trummar frustrerat mot ståltrappan.

Uppe vid takbjälkarna hörs flaxande ljud från duvorna som sökt skydd undan regnet.

Karaktärerna kan efter de vant sig vid mörkret (och ljuset) skönja kåpklädda män i rader som står och mässar entonigt. En trumma slår rytmiskt i bakrunden. En man närmar sig borden där karaktärerna ligger och ställer sig mellan borden och de upphängda karaktärerna. Han faller sakta undan den mörka huvan och blottar ansiktet som knappt går att skönja i det dunkla ljuset. Det är Elijah Tomb (om de ej dödat honom, i så fall är det en äldre man, skallig med långa ärr över hjässan och tom blick.). Han ler svagt och smeker förstrött kropparna på britsarna.

- I natt skall det som påbörjats avslutas. Ni skall vigas åt Togarini och ert blod skall förnya förbundet mellan oss, hans lojala tjänare och Honom, Kraftgivaren. Era meningslösa futtiga liv skall äntligen ges en mening och tjäna ett högre syfte.

Han blottar en stor månskäraformad kniv med kopparblad som blixtrar till i den nakna glödlampans ljus. Han skär sedan långsamt upp snitt vid axlar, armar, bål och ben och svart trögflytande illaluktande blod sipprar ut. Trummans takt tycks sammanfalla med blodets rytmiska pulserande och karaktärerna känner hur livet sakta lämnar dem. Om de säger något ignoreras de av Elijah/skallige mannen som entonigt mässar på ett obegripligt språk medan han målar tecken på deras kroppar och i sitt eget ansikte. Sedan närmar han sig de upphängda karaktärerna och de blodiga tecknen

i hans ansikte avtecknar sig skarpt mot det bleka ansiktet.

- Era hjärtan skall skäras ut och förtäras av Jeptha och Eskia som skall dricka ert blod. Era kroppar skall sedan bli deras för evigt och de skall tjäna Togarini.

Han snittar dem vid anklarna och blodet droppar sakta ned i två stora kopparkittlar under dem. Från trappavsatsen ovan dem hörs det kacklande skrattet igen. Duvorna flyr i panik undan ljudet under ljudliga flaxanden. Fjädrar singlar sakta ner.

Svaga av blodförlusten och chocken hör karaktärerna plötsligt hur dörrarna slängs upp och utanför avtecknar regnet sig som en grå massa. Tumult uppstår och ljudet av k-pistar och pistoler bryter det entoniga mässandet och trummans rytm. Ljuset välts och skrik och gurglande hörs från männen i kåporna. Det sjuka, dämpade ljudet av kött som rivs sönder av skott hörs även. Mitt i eldstriden hörs vansinniga vredesskrin från hämndänglarna som kastar sig in i striden, de anar sitt nederlag. Striden slutar lika plötsligt som den började och det börjar att flimra framför ögonen på karaktärerna. Ögonlocken är mycket tunga. Sakta pulserar livet ur dem.

En röst hörs ur mörkret, inuti deras sinnen, hånfull, skrattande åt deras död.

-Kanske var det bäst så här. Jag tackar er för att er "olycka" hjälpt mig att avslöja förrädiska element i min organisation. Jag hoppas nu att ni får en riktigt plågsam död. Farväl.

Genom de fladdrande ögonfransarna ser de en mörk, bloddrypande varelse med förvridna anletsdrag och söndertrasad hud

hasa sig iväg mot dörröppningen, skrattande.

Rummet är öde. Ljudet av regnets trummande mot taket och dörrarna som står och slår ekar i deras öron. Allt är svart nu, de har inte kraft att öppna ögonen.

-Hallå. Är det någon här?? En tunn röst ekar genom rummet och de känner igen den som Giovanni Caglistris stämma. Han mumlar något om det blodiga golvet medan han närmar sig dem, sicksackande mellan de döda kropparna på golvet.

Han plockar upp kniven från golvet och beundrar den. Sedan frågar han dem förstrött om de är intresserad av ett litet erbjudande han har. Hans instans vill att han skall vara mer aktiv(han suckar djupt) och att han därför behöver medhjälpare. Han kan erbjuda dem livet åter om de träder in i hans tjänst. Han kan inte nämna några detaljer, de måste säga ja med tron som enda stöd. Vägrar de säger han att det var synd och sakta vandrar han därifrån. Karaktärerna tappar medvetandet och dör.

Säger karaktärerna ja säger Caglistri att han väl visste det. De somnar och vaknar upp i sina sängar, till synes helt återställda. Var allt en dröm, allt verkar så vagt.

När karaktärerna begrundar detta går tv:n igång. En nyhetsbulletin från WNES berättar detaljerat om de blodiga resterna av ett tiotal män som hittats i ett gammalt slakthus i Chicagos förorter. Det tycks vara en gänguppställning och reportern ställer syrligt frågan vad polisen tänkt göra åt alla problem som uppstått kring dessa våldsfixerade gäng. Bildsekvensen i bakrunden visar blodiga övertäckta kroppar som ligger utspridda över ett smutsigt

betonggolv i en enorm lokal. Kameran zoomar även in blodiga kedjor som ligger i en hög på golvet och de två metallbitsarna som är täckta av torkat blod.

Slut.

Förteckning över SLP

Jonah Black

Jonah är 53 år och hans kropp börjar att visa tecken på detta. Han är en kort, nästan kutryggig man med darrande händer. Hans hår är kort, krulligt och är fullt av grå strimmor. Ansiktet är fårat och rynkigt. Ögonen som är bruna är däremot mycket pigga och forskande och det är de som gör att han ger ett skärpt intryck. Glasögonen bär han långt ner på näsroten och runt halsen hänger otaliga amuletter av olika slag, fjädrar, snäckor och fågelben. Jonah är klädd i en lång blå tygkaftan med batikmönster på. På fötterna bär han enkla sandaler.

Jonah är en utpräglad ockultist som talar hemlighetsfullt och svårtolkat om det som finns bakom vår verklighet. Som voodoopräst har han ett stort inflytande då folk ofta frågar honom till råds och han spår i kycklinginälvor för att besvara om tiden är gynnsam eller om vad som komma skall. Han använder sig även av kycklingben som han bär i en gammal läderpung runt halsen, de kan säga mycket om de verkande krafterna.

Jonah är mycket vidskeplig. Han höll sin hand över Réne för att inte Rénes föräldrars andar skulle vila oroligare än de gjorde. Detta har utvecklats till ett fader/son förhållande och Jonah är mycket mån om Réne och hans framtid. När Réne bad honom kolla upp om mordet på L. A. killen skulle få några konsekvenser var detta svårt att se. Men det verkar som om pojkarna snubblat över något som de borde hålla sig långt borta ifrån.

Jonahs hem är en liten bottenvåning i samma kvarter som

pojkarna bor. Huset är ett mycket slitet bygge från 1920-talet. Fasaden har tydliga sprickor och här och var fattas stora tegel bitar. Taket har störtat in och detta har gjort att de tre våningarna är obebodiga vilket gjort att Jonah flyttat ned i källaren. Framdörren är insparkad och en smal smutsig hallgång leder till källartrappan. Glödlampan i hallen är sprucken och detta ger hallen ett mörkt, skumt utseende med sönder fallande tapeter och stora mögel och urinfläckar på det skräpiga golvet. Trappan ner i källaren är en rostig stålkonstruktion som gnisslar. Källarutrymmet är uppdelat i flera sektioner avskilda av enorma tygskynken, draperier i afrikanska, jordnära färger, mönster. Vatten droppar från rörledningarna som går i taket och golvet och väggarna är fuktskadade. Det slitna avskilda rummet har en kamin som värmer upp, bredvid står en korg med ved. Två enorma bord står i rummets mitt, belamrat med porlinsstatyer av helgonfigurer insmorda i gammalt blod. I ena hörnet står en obäddad säng med skrynkliga sängkläder. Jonah själv brukar att sitta i sin stora fotölj med en läslampas gulaktiga sken som belysning. Bredvid fåtöljen står en gammal röd soffa med rättbitna kuddar och hörn. Rummet är dåligt upplyst och luften är unken och fuktig från de droppande vattenrören och de möjligen draperierna. Huset har en nedtrampad gräsmatta framför och bakom. På framsidan ligger gamla batterier, bildäck och ett gammalt rostigt bilvrak. På den igenvuxna baksidan finns små kycklingar som apatiskt sökt skydd i den lilla hönsgården undan regnet.

Jon Skapka

Jon Skapka är Jimmys farbror. Han är familjens stolthet, det är en ära för familjen att ha vigt honom till Gud. Detta var aldrig hans eget val utan beslutades över hans huvud. Jon har aldrig varit en man av stark övertygelse och hans intresse för det religiösa har alltid varit svalt och ljummet. Hans placering vid St. Immanuendas Church lät honom sjunka längre ned i trolösheten och hopplösheten. Likgiltigt utförde han mässan och lyssnade till bikten. Barnen i området är det enda som håller honom kvar. I deras ögon ser han att han behövs, att han har en uppgift att fylla. Det var Jon som tog hand om Jimmy och räddade Hoyas liv som barn. Men hopplösheten fräter sönder honom och han genomför sina sysslor rutinartat, utan hjärta och utan tro.

Jon är en tyngd och allvarlig äldre man, 64 år gammal. Han är liten och späd i kroppen och prästkappan ser för tung ut för hans späda axlar. Ansiktet är kantigt och fårat och små grå testar sticker ut under kalotten. Ögonen är vattniga och bruna, blicken är flyktig och undvikande. Stämman är mild och lugn och när han talar knyter han ihop sina av reumatism angripna smala händer och vilar dem mot magen.

St: Immanuendas Church

Konturerna av den höga kyrkan avtecknar sig över de gamla slitna tegelkåkarna, de mörka ruinerna och industriskorstenarnas rökpelare. Bland de förfallna husens ruiner vilar St: Immanuendas Church från sekelskiftet. Kyrkans yttre är förfallet och hårt angripet av klotter och grafitti. Detta i kombination med det kollapsade klocktornet ger kyrkan ett förfallet och slitet intryck, ett bevis på religionens död i slummens område. Inne i kyrkorummet står de gapande tomma kyrkobänkarna med färgen avskavd efter nästan ett sekels slitage. Färgen har bleknat i de stora kyrkfönstrena och här och var har fönstrena ersatts med träplank för att skydda mot regn och vind. Luften är rå och fuktig, fylld av rök från de rinnande kandelabrarna och den stickande doften av rökelse. Då kyrkans gamla ljuskronor är stulna sedan år tillbaka är belysningen dålig och fönstrenas skyddande träplank kastar långa skuggor inne i kyrkorummet. Vid altaret står en ensam övergiven helgonbild av Jungfru Maria i billig porslinsqualite med ett rosigt Jesusbarn med tomma porslinsögon vilande i famnen. Kyrkorummet ger ett öde och livlöst intryck.

Sam Anderson

Sam Anderson är en läkare som sparkats från ett av stadens bättre sjukhus på grund av morfinmissbruk. Han driver nu en liten klinik i ghettot som mest handhar skott och knivskador samt överdoser av olika slag.

Sam är en desillusionerad läkare som trott sig sett allt som finns att se i mänskligt förfall. Missbrukare, crackbebisar, misshandel, våldtäkter och mord. Alla kommer de förbi hans portar och påminner honom om att de är priset han får betala för sitt snedsprång.

Anderson är känd för att inte rapportera skottskador om han får betalt vid sidan av. Korrumberad och samtidigt fylld av självförakt tar han emot pengarna av mördare och knarklangare och syr ihop dem, utan att fråga.

Anderson är en kort fetlagd man i 50-årsåldern med en begynnande flint i det glesa bruna håret. De trötta ögonen skymtar bakom de enorma glasögonen och dubbelhakorna är täckta av skäggstubb. De feta läpparna verkar alltid vara halvöppna som om i förvåning. Sam fingrar alltid på stetoskopet han har i fickan på läkarrocken och kliar sig ofta i nacken när han tänker.

Hans klinik ligger på bottenvåningen i ett av de mer yngre husen i rött tegel. Den består av ett väntrum med de typiska plastväxterna och veckotidningarna vilket tillsammans med de slitna möblerna ger ett sjaskigt intryck. Inne i undersökningsrummen lyser stora lampor över metallbritsarna med sitt kalla blå sken. Längs väggen

står metallvagnar med medicinska instrument och olika desinfektionsmedel. Skåpen är även de i metall och blanka med kraftiga lås. Det luktar sterilt och instängt här och de kala metallytorna ger ifrån ett kallt blått sken.

Trigger

Trigger är en nervös och sliten 19-åring som genom sitt missbruk av heroin förvandlats till ett mänskligt vrak. Ansiktet är fårat och håloget och de små blå ögonen har djupa mörka skuggor under sig. Hakan och kinderna är täckt av skäggstubb och det korta blonda håret är smutsigt och klibbar fast på den svettiga pannan. Jeansen är solkiga och T-shirten är missfärgad av armsvett och fläckar.

Trigger är en överlevnadskonstnär. Han sysslar med allt som ger snabba pengar som han finansierar sitt missbruk med. Hans största tillgång är hans förmåga att veta vad som är i görningen. Folk vänder sig till honom för att få information, och de är beredda att betala. Trigger vet vilka som vet vad, vilka som säljer och vilka som köper. Trigger respekterar Peter Hannover och har hjälpt honom ett par gånger med sina tjänster, mot betalning.

Trigger är mycket nervös, nästintill hysterisk. Han flackar vilt med blicken och skruvar olustigt på sig när han är trängd. Men allt detta överskuggas av hans mest utmärkande drag vilket är hans girighet. Trigger går oftast att få tag i på nattklubben "Oblivion".

Oblivion

Innestället i slumområdet är en gammal baptistkyrka i tegel som byggts om till en nattklubb. Oblivion är ett enormt kyrkrum med ett högt tak. Inredningen är mycket sparsam, här och var står enkla bord och stolar i krom fastnitade i golvet. Längs väggarna avlöser speglar och enorma konstruktionsbalkar varandra och ger sammantaget med alla bländande ljus som vilt flackar över rummet bilden av ett metalliskt och mörkt kaos.

Stora ljuskronor hänger i taggtråd från taket och de enorma strålkastarna är fästa vid de järnbalkar som löper kors och tvärs över kyrkorummet. I rummets mitt finns den stora baren som ett runt upplyst centrum i det mörka, böljandemänniskohavet. På altaret står två dansande unga kvinnor i läderkorsetter, fastkedjade till de två metallstängerna som de vrider sig kring. Oblivion är ett välbesökt ställe och de enorma speglarna förstärker det intrycket mycket. Klientelet är hårt sminkade och lättklädda desperata människor, fast i en ond cirkel av sex och missbruk, det är hit man går för att frälsa sig från behoven. Här och var i hörnen kan man se människovrak som sitter med sina kanyler djupt instuckna i de söndriga blodådrorna.

Rory Williams

Rory är en ung patrullerande polis i området där karaktärerna bor. Han insåg tidigt att för att överleva är samarbete viktigt och detta samarbete inledde han med Peter Hannover. I utbyte mot information tillåts Rory göra vissa tillslag och arrestera vissa hantlangare vilket underlättar hans befodran uppåt. Det är fruktbart samarbete som Rory är mycket intresserad av att fortsätta.

Rory är en lång ung man med ett myndigt och målmedvetet uppträdande. Det blonda håret är kortklippt till stubb vilket ger ansiktet ett mycket kantigt utseende. Överläppen pryds av en välansad tunn mustasch. De små grå ögonen tycks sitta långt isär i det breda ansiktet.

Elijah Tomb

Elijah Tomb är en man i femtioårsåldern, smal och lång. Han har långt vågigt hår som hänger över axlarna och det långa grå skägget når honom till bröstet. Under de buskiga grå ögonbrynen lyser de blå ögonen med en nästan fanatisk glöd. Ansiktet är magert och fårat. Elijah ger ett intensivt intryck och den fasta blicken naglar sig fast. Rösten är mörk och i den släpande accenten skönjes sydstatsrötter.

Elijah är klädd i en lång svart kaftan, likt en prästkappa och svarta välpressade byxor. Skorna är putsade och skiner oklanderligt. Elijah Tomb har ett förflutet som kringresande väckelsepredikant (läs kvacksalvare) i södra USA. Sedan barnsben har han haft ett genuint intresse för magi som utvecklades efter resorna i södern till att omfatta även dödsmagi. Efter att ha gått i lära hos Mama Degarde öppnades hans ögon och han blev dödsängeln Togarinis verktyg. Tomb startade upp ett magikersällskap som dyrkar Togarini, dess namn är Vitae Veritas. De studerade blodets betydelse för föruttnelseprocessen och de är alla övertygade om att blodet är laddat med magi. Deras ritualer inbegriper därför människoeffter samt drickandet av offrets blod. Det börjar närma sig det årliga offret till Togarini för att vitalisera banden dem emellan. Den här gången har Togarini själv pekat ut sina offer.

Don Michael Cimarro

Don Michael Cimarro är dödsängeln Samael Hämnarens inkarnat. Han är en inflytelserik advokat i Los Angeles. Han är dessutom capo di tutti capo, högste chefen, för den amerikanska västkustmaffian. Världens mäktigaste brottsorganisation lyder under honom. Den organiserade brottsligheten medlemmar är livrädda för att misshaga honom. Han tog makten över maffian 1959 och har härskat enväldigt sedan dess. Alla konkurrenter utplånas snabbt. Cimarro för ett terrorvälde inom maffian. Alla som trotsar honom straffas genom att föras till Cimarros gods, där de får bevittna hur hel deras släkt utplånas intill sjunde led innan de själva tillåts dö. Cimarro lever för att hämnas. Cimarros har egendomar utanför Los Angeles, Chicago och Neapel. Hans familj bor i Los Angeles.

Don Michael äe en kort, skäggig man med glesnande mörkt hår och glasögon. Han omger sig alltid med stovväxta livvakter. Den som ser honom genom illusionerna uppfattar honom som en mörk, bloddrypande varelse med förvridna anletsdrag och söndertrasad hud.

Don Michael är en mycket statusmedveten inkarnat. Han betraktar alla svek, alla misstankar om otrohet eller förräderi som fruktansvärda hot mot sin ära. Alla hans underlydande måste vara fullständigt lojala, annars känner hans sig kränkt i själen och måste döda dem och deras familjer intill sjunde led.

Rör 50

Ego 50

Sty 50

Tål 40

Uts 14

Kar 50

Upp 30

Utb 30

Mod. till skräckslaget: +5 (sett genom illusionerna)

Längd: 170cm

Vikt: 85kg

Sinnen: Ser genom illusionerna. Ser obehindrat i mörkret.

Kommunikation: Tal eller telepati

Förflyttning: 25m/SR

Handlingar: 7

Initiativbonus: +38

Skadebonus: +11

Skadekapacitet:

9 skråmor=1 lätt sår

8 lätta sår=1 allvarligt sår

6 allvarliga sår=1 dödligt sår

Dör först efter tre dödliga sår

Uthållighet: 230

Förmågor: Befallande röst,

Kontrollera alla med negativ balans mellan -50 och -100. Egoslag för att undgå kontrollen, Ser magi och auror, Tala samtliga mänskliga språk, Telepati, Telekinesi 100kg 10m/sek.

Färdigheter: Skjutvapen: samtliga 50,

Smyga 50, Närstrid och kastvapen:

samtliga 50, Slåss utan vapen 50,

språk: samtliga mänskliga, Världsvana

30, Diplomati 50, Etikett 50,

Kontakt nät: maffia 40, Vältalighet 30

Anfallssätt: Enligt vapen

Hemort: Los Angeles

Jeptha och Eskia

Jeptha och Eskia är hämndänglar som verkar som Cimarros sändebud. De är bödlarna han skickar ut för att straffa fiender och tjänare som han anser har svikit honom. De torterar, stympar eller dödar sina offer efter Cimarros anvisningar. Allt helt professionellt, utan att visa några känslor. Hämndänglar ser ut som svarta änglar med trasiga vingar och sargade kroppar. De är serafim från Demiurgens paradys som hamnat i Samaels klor och förvridits. De är långa som människor med tovtigt hår eller ärrbildningar på kala skallar, kolsvart hy och helt svarta ögon. Händerna är utsträckta till långa, rakbladsvassa klor. Huden är krackelerad, uppsprucken i ett fint mönster och täcks av torkat blod. De är klädda i sönderrivna, smutsiga och blodiga trasor som en gång var vita. På ryggen har de väldiga, söndertrasade vingar, som är helt sönderbrutna hos några av dem.

Jeptha och Eskia är inte som vanliga hämndänglar som är fyllda av sorg över sina dåd. Tvärtom har dessa två förvridits av sekel av blodiga dåd. Den enda tillfredsställelsen under Samaels ok var offrens lidande och den känsla av kontroll som detta gav. Makthunger och blodlust har växt fram hos dessa två forna serafim och deras sökan efter dessa har lett dem till förräderiet.

Rör 19	Ego 15
Sty 26	Kar 11
Tål 18	Upp 14
Uts 6	

Modifikation till skräckslaget: -5

Längd: 180cm

Vikt: 80kg

Sinnen: Mänskliga

Förflyttning: 8m/SR

Handlingar: 3

Initiativbonus: +4

Skadebonus: +5

Skadekapacitet:

5 skråmor=1 lätt sår

4 lätta sår=1 all. sår

3 all. sår=1 dödl. sår

Uthållighet: 110

Färdigheter:

Automatvapen 18   Gevär och
armborst 16   Pistol och revolver 16,
Smyga 16, Undvika 16, Dolkar 16,
Kastvapen 16, Gömma sig 16, Leta
16,   Språk-tre   mänskliga,
Förhörsteknik 15, Strid i mörkret 16

Anfallssätt: 2 klor 16 (skr 1-7, ls 8-14, as 15-24, ds 25+) eller enligt vapen.

Andre Ferrera

Andre är Don Michaels sändebud, tillfälligt i New York på affärsuppdrag. Han färdas med en livvakt. Ferrera är en mycket välklädd man i svart affärskostym av elegant snitt med matchande mörkblå slips. Han ger ett diskret intryck med det bakåtkammade mörka året och glasögonen. Håret är gråsprängt vid tinningarna och ansiktet är brunbränt. Ferrera är välbyggd och vältränad för att vara i femtioårsåldern.

Andre är en man med pondus som är van vid att bli behandlad med respekt och fruktan. Han har ett nedlåtande tonfall och en arrogant vana att skeptiskt höja på ögonbrynen. Ferrera är känd för sin förmåga att behålla sitt lugn i de mest trängda situationer. Då han är en belevad man bor han på ett av stadens bästa hotell, The Waldorf Astoria.

Samael-Hämnnaren

Samael personifierar den blinda vedergällningen, blodshämnden som förgör både hämnare och offer. Han agerar genom enskilda hämnare och genom organisationer som genomsyras av en vendettafilosofi, som cosa nostra och maffian. Som alltid står människorna själva för ondskan. Samael kanaliserar den så att just hans makt önskar.

Togarini-Dödsmagikernas beskyddare

Togarini är en av de minst betydelsefulla dödsänglarna. Togarini personifierar döden. Inte den befriande döden, utan döden som evig plåga, döden fängslad i det ruttnande köttet. Han är kopplad till olika typer av levande döda. Han kanaliserar vår dödsångest och gör den till en permanent plåga. Hans makt består bara så länge vi fruktar döden. Han agerar genom sitt nät av dödsmagiker och andra svarta magiker. Desperat intrigerar han för att öka sin makt bland dödsänglarna.

Giovanni Caglistri

Caglistri är en mänsklig tjänare under arkonten Malkuth-Rebellen. Malkuth står på mänsklighetens sida mot Demiurgen. Det är hennes uppror som är orsaken till att illusionen börjar falla samman. Caglistri är en forskare som rör sig i gråzonen av accepterad vetenskap. Han studerar parapsykologi, ockultism, historia, psykologi och han håller tvärvetenskapliga föreläsningar i dessa ämnen på universitetet i New York. Ingen tar honom på allvar men låter honom hållas då han har innehar en professorsgrad i historia. Caglistri är en typisk akademiker som föreläser och ger ut böcker, men hans verk utsätts ofta för skeptiskt kritik och kollegers hån. Hans forskning rör sig kring frågan om Guds död och mänsklighetens behov av andlighet.

Caglistri är en hemlighetsfull man som är mycket svårförstådd. Han mumlar och viskar för sig själv och gör ett mycket virrigt intryck. Det är kunskap, inte makt som intresserar honom. Det är sällan han låter sig störas i sin jakt på mer kunskap, han har bryskt avfärdat erbjudanden om bokturneér då han är en mycket bekväm man. Caglistri är en världsfrånvänd man som tillbringar all sin tid i sitt rum i universitets källare, där han ofta sover. Rummet är 20mX20m och rummet är fullt av bokhyllor som dignar under gamla luntor och dammiga bokpärmar. Skrivbordet är belamrat med hastigt nedskrivna anteckningar och illustrationer. På väggen ovanför skrivbordet hänger en gammal oljemålning som föreställer fördrivandet av Adam och Eva ur

Paradiset. Bredvid skrivbordet står en sliten soffa i brunt manchestertyg med en filt slängd över armstödet. Ett litet källarfönster förser rummet med en liten strimma dagsljus, i den virvlar dammpartiklar runt. En gammal bordslampa med grön skärm ger rummet en dunkel, grönaktig belysning. Luften här inne är unken och instängd och allt damm kittlar näsan.

Giovanni Caglistri är en man i 60-års åldern, men han ser äldre ut. Han är kort och magen är rundlagd vilket gör att han ser fet ut. Håret är grått och ovårdat och ligger i sidbena över den rynkiga pannan där de små läsglasögonen vilar. Ögonen är vattniga och blå och blicken kisande. Kinderna hänger slappa och är täckta av grå skäggstubb. Han är klädd i en illasittande brun tweedkostym och händerna är täckta av bläckfläckar.

DRÖMMEN

Regnet piskar mot vindrutan på den metallicfärgade gamla Amazonen som kör mer än lovligt snabbt genom den mörka gränden. Stämningen är hög och ni pratar om kvällen ni haft på nattklubben Oblivion. Renè som varit ouppmärksam tvingas väja för en gammal gubbe som hytter åt dem. Ni skrattar. Ni är alla berusade på ett eller annat sätt. Det hade varit en bra kväll, en lyck...

Plötsligt kastas bilen upp i luften av en explosion. Tryckvågen är enorm och de pressas uppåt, utåt. Bilen förvandlas till ett eldhav. Lågorna rasar och har er i sitt våld. Era kläder och ert hår brinner, er hud brinner! Smärtan är obeskrivlig, splittret och den smälta plasten tränger igenom er brinnande hud och tycks genomborra er. Skriken från era vänner dränks i lågornas raseri. I ert av smärta galna medvetande inser ni att ni skall dö, en alldeles fasansfull död. Allt mörknar och smärtan avtar, ljudet av lågorna slocknar i ert medvetande.

Ni öppnar era ögon och upptäcker att ni befinner er utanför det brinnande eldhavet. Regnet fräser bland lågorna som börjar att avta. Kacklande skratt hörs plötsligt bakom er. Ni vänder er sakta om, likt sömngångare. Där i regnet står de, likt två enorma svarta rovfåglar med brutna vingar och enorma klor. När de närmar sig inser ni att de är mänskliga gestalter, förvridna med enorma svarta, brutna vingar och långa blodiga trasor hängande kring sig, släpandes i regnet. Ur deras munnar kommer det kacklande skrattet som låter vansinnigt när de

ekar mellan husväggarna och till slut, något som liknar ord:

- NI YNKLIGA MÄNNISKOR. ERA KORTA FÖRTAPPADE LIV ÄR TILL ÄNDA. NI ÄR STRAFFADE OCH AVRÄTTADE AV SAMAEL-HÄMNAREN, MEN NI SKALL UPPSTÅ GENOM TOGARINI. VI SKALL ÄTA ERA HJÄRTAN OCH ERAT BLOD SKALL SVALKA VÅRA TÖRSTANDE STRUPAR. VAR TACKSAM ATT ER FÖRSTA DÖD VAR SKONSAM. ER ANDRA DÖD KOMMER ATT BLI VÄRRE, MER PLÅGSAM. MEN ALLT HAR SIN TID, VI MÖTS SNART NOG IGEN.

Den sista meningen avslutas med ett väsende och skrattande kastar de sig in i den mörka, gränden och försvinner in i regnet. Ljudet av deras skratt tycks aldrig sluta att eka mellan husväggarna.

DRÖMMEN 2

Ni somnar in men sömnen är orolig. Ni kastar er av och an, ropande efter hjälp. Ni vill vakna ur denna mardröm som har er i sitt grepp. Plöstligt skiftar drömmen och ni befinner er på taket. Vinden sliter i er och under er vilar staden, likt ett enormt pulserande hjärta av liv och neonljus, till synes ovetande om er olycka. På skyddsräcket runt taket sitter de bevingade varelsena med klor. Vinden sliter i deras blodiga linnetrasor som vilt fladdrar i vinden. De långa klorna och de brutna vingarna avtecknar sig mot halvmånen som stumt betrakade scenen.

-STACKARS SMÅ MÄNNISKOR SOM INTE FÖRSTÅR VAD SOM HÄNDER. ER LOTT ÄR SYNDASTRAFFETS. ALLT DETTA FÖRTJÄNAR NI, DETTA ÄR RÄKENSKAPENS TIMMA. JIM SKAPKA- HÖR DU INTE DEN DRÄPTA OCH SKÄNDADE KVINNANS BLOD ROPA PÅ HÄMND? VI KAN HÖRA DET. VI KAN ÄVEN HÖRA PETER HANNOVERS MORMODER SOM GRÅTANDE VILAR I OVIDG JORD DÄR MASKARNA FÖRTÄR HENNES KROPP.

RENÉ BONAVENTURE, HAR DU REDAN GLÖMT DINA FÖRÄLDRARS BÖNER OM NÅD NÄR DU DRÄPTE DEM MED BERÅTT MOD, OCKSÅ DE VILAR I OVIDG JORD. TILL SIST, HOYA MERCEREZ, TROR DU INTE ALLA KAN SE DIN SKAM, DE MINNEN SOM DU KÄMPAR FÖR ATT DÖLJA . INNERST INNE VILLE DU ATT HAN SKULLE RÖRA VID DIG DÄR I LASTBÅTENS MÖRKER, DET VAR DU SOM LOCKADE HONOM....

ALLT DETTA ÄR TYDLIGT, LIKT NATTENS STJÄRNOR. RÄKENSKAPENS

TIMMA HAR SLAGIT. ALLT DETTA FÖRTJÄNAR NI.

Orden träffar er likt piskslag och varelsens hånfulla ton ringer i öronen. Förtvivlan griper och ni sjunker gråtande till marken, vinden sliter i er. Långt bortifrån hörs ett kacklande skratt:

- GRÅT HJÄLPER ER INTE NU. DET FINNS INGET HOPP FÖR ER.

Peter Hannover

Peter blev föräldralös vid 4års ålder då hans föräldrar blev skjutna vid ett drogstorerrån strax utanför bostaden. Den fyraåriga Peter flyttade då in hos sin mormor som bodde i Bronx. Han minns inte sina föräldrar men innerst inne anar han att deras våldsamma död kom att bli avgörande för hans eget liv. Detta insåg han tidigt. Mormodern, en invandrande tyska som flyddé Hitlers rensningar bland oliktankande, lyckades aldrig förstå sitt nya lands seder och hennes största önskan var att återvända. Fattigdom och tidigt änkedom hindrade henne från detta vilket skapade en inneboende bitterhet som frätte sönder henne inifrån.

Chocken över dotterns våldsamma död och det faktumet att hon tvingades ta hand om en fyraårig vid 56: års ålder gjorde henne rubbad. Lille Peter lärde sig tidigt att ta hand om sin sjuka mormor som ofta yrade och grät -helt oförmögen att ta hand om ett barn. Ofta kunde hon få raserianfall och slå den lille Peter, men mormor var den enda familj han hade och hon behövde någon som kunde ta hand om henne. För att försörja sig började Peter tidigt att söka sig till kriminella lösningar med snabba och enkla pengar. Han och hans bästa vänner -Réne, Jimmy och Hoya lärde sig gatans lag och den som snabbast anpassade sig var Peter. Hans viljestyrka och kallblodighet räddade dem ur många situationer. Detta var hans andra familj och han ville ge dem det bästa. Medvetet styrde han dem mellan de rivaliserande gängen, jobbade för dem, vann deras förtroende och när tiden var mogen tog de över området.

Peter är en intelligent ung man som framförallt kräver kontroll, aldrig mer vill han hamna i en sådan situation som hans föräldrars död försatte honom i. Hans för tidiga insteg i vuxenlivet genom mormoderns sjukdom och död har gjort honom kall, hård och cynisk. Självbehärskning och eftertänksamhet är utmärkande drag, Peter gör inget överilat. Han är gängets oskrivne ledare och tar detta faktumet naturligt, han behöver inte hävda sig på deras bekostnad. Istället känner han sig mer som en far för de andra och han går över lik för att försvara de sina. Denna skyddande hållning får honom att ibland känna sig oerhört gammal och innerst inne känner han sig bestulen på sitt liv, redan när han var 4år avgjordes allt med ett par kulskott. Särskilt beskyddande är han mot Jimmy. Den killen är ute på djupt vatten, han har inte haft det lätt. Vilken jävla familj att ha hängande efter sig. Inte undra på att han blev som han blev. René är inte fullt lika illa ute som Jimmy, men han är så jävla paranoid och jag fattar inte varför, men vem fan mår bra av att ens föräldrar försvinner spårlöst? Hoya vet jag inte var jag har. Alltid glad och alltid festa men det är tydligt att han flyr från något, något hemskt. Det är i alla fall jävligt tydligt att han inte vill prata om det.

Peter utstrålar lugn och allvar men alla som känner honom vet vilken kall och hård vilja som finns under ytan. Hans blick är fast och viker inte, det är med en forskande blick han möter andras ögon. Forskande och värderande.

Peter är en lång (185cm) och smärt man (80kg). Det svarta tjocka håret är kortklippt och vågigt. Ögonen är blå under tjocka svarta ögonbryn. Näsan och munnen är rak. Han är klädd i vitt linne under en svart kavaj och de svarta byxorna är alltid välstrukna. Han bär ett läderhölster vid sidan under kavajen med en Glock M17. Håller sig vältränad och i trim.

Peter bor tillsammans med de andra 3 i en renoverad takvåning i ett gammalt lagerhus i Bronx, där de har varsin lägenhet. Peters lägenhet är smakfullt inrett men ger ändå ett enkelt intryck.

Rörlighet:	17	+5 i initiativbonus
Styrka:	14	
Tålighet:	15	Mörka hemligheter: skyldig till brott. - MÖRDAT MORMÖR
Utseende:	15	Nackdelar: våghals
Ego:	16	
Karisma:	12	Fördelar: Hederskod, Osjälvisk, Intuition
Uppmärksamhet:	15	
Utbildning:	9	Mentalbalans: +10

Färdigheter:	Klättra	14
	skjutvapen	16
	Smyga	13
	Slåss utan vapen	15
	Gömma sig	12
	Informationssökning	11
	Inbrottsteknik	10
	Skugga	13
	Förhörsteknik	8
	kontaktnät	15

Rory Williams, patrullerande polis
Trigger, fixare
Sam Anderson, läkare

PETER ÖGONEN LEJARE

Jim Skapka

Jimmy tillhör en gammal anrik släkt som emigrerade till USA i början av 1800-talet. Till en början var man välbeställda men depressionen ruinerade familjen som tvingades flytta ut till Bronx. Detta är familjens stora skam. Jimmy är enda barnet till fadern Matsov och modern Karla. Föräldrarna äger en tobaksaffär som de förtvivlat försöker att få att gå med vinst för att upprätta familjens heder. Situationen i hemmet har varit mycket pressande för Jimmy ända sedan födseln. Stora krav och förhoppningar knöts till honom och då han ej lyckades leva upp till dem förbyttes hoppet mot bitterhet och förbannelser över den late sonen.

Detta ständiga flöde av bitterhet och klagomål har givit Jimmy ett extremt dåligt självförtroende och är mycket nervös. Hans nervositet i kombination med den kläna fysiken gjorde honom mobbad i skolan av de större killarna. Han vågade endast ge igen när hans vänner var med honom. Förtrycket och mobbingen har odlat en grym ådra hos Jimmy och han söker hela tiden att agera ut sin egne frustration och bitterhet över andra försvarslösa människor. Detta har ibland fått skrämmande konsekvenser, som de två unga kvinnorna som han brutalt våldtagit, en av dem dog av misshandeln. Snacket på stan och klubbarna att Jimmy S. har en skruv lös. Jimmy har all anledning att känna skuld och ångest men han bara vägrar erkänna detta för sig själv eller för andra. Men det behövs ej att sägas hans nervösa och nästan paranoida uppträdande talar för sig självt.

De enda han riktigt litat på är de mycket goda vännerna Réne, Peter och Hoya. De har alltid funnits där, tillsammans stal de sin första bil och langade sitt första kilo. De har alltid backat upp honom vad som än hänt. Jimmy har dock aldrig förstått varför de någonsin tillät honom med i deras gäng då hans dåliga självförtroende målar upp bilden av honom som trubbelmakaren. Kanske skrattar de bakom ryggen på honom. Jimmy förtrycker snabbt sådana tvivel men de finns där, ändå. Kanske börjar han förlora kontrollen. Livet känns som en ond och förjävlig spiral nedåt i mörkret och kaoset. Var fan skall allt sluta? frågar han sig.

När Jimmy har sina stunder av mörka grubblerier och ångestattacker söker han alltid upp sin farbror Jon och bönar på sina knän om absolution och förlåtelse. Jon är katolsk präst och driver den katolska kyrkan St. Immanuenda Church i Jimmys kvartersområde i Bronx. Jon lyssnar och ger honom absolution men vet innerst inne att vissa människor är förtappade. Jimmy anar detta också vilket späder på hans ångest. Hans självkontroll börjar att svika - han satte fem skott i bröstet på en Armanikille från L. A. utanför klubben för ett par kvällar sedan. Han minns inte varför. Var skall allt sluta?

Jimmy S. är 166cm och väger 57kg. Han har en senig men ändå stark kropp som han försöker att bygga upp genom styrketräning. Ansiktet är magert och de hålögt bruna ögonen stirrar intensivt omkring sig. Det bruna glesa håret hänger ner över ögonen och han drar ofta handen genom håret och för undan det från ögonen. Över den smala munnen växer en tunn gles mustasch. Axlarna är smala och sluttande. Han går ofta klädd i en svart skinnkavaj med axelvaddar, slitna T-shirts och jeans. Han bär alltid med sig en stilett i de bruna skinnbootsen och bär

med sig en liten Colt 389 i ett axelhölster som han fingrar på då och då. Han bor med de tre andra i deras nyrenoverade takvåning där han har en egen lägenhet, vräkigt möblerat i kombination av dålig smak.

Jimmy tittar förstulet omkring sig och studerar sin omgivning intensivt. Han pratar nervöst och ibland osammanhängande och rycker ofta på axlarna åt folk och deras kommentarer. Han är mycket impulsiv -ibland helt utan självkontroll. Med en sådan dålig självkänsla måste han hela tiden hävda sig -ofta på andras bekostnad. Jimmy S. missbrukar kokain vilket förhöjer hans nervösa och paranoida läggning.

Rörlighet	13	+1 i initiativbonus
Styrka	12	
Tålighet	10	Nackdel:
Utseende	11	Dåligt rykte, Förföljesemani, Missbrukare
Ego	12	
Karisma	8	Fördelar: Sjätte sinne
Uppmärksamhet	14	
Utbildning	12	Mentalbalans: -15

Färdigheter:

Skjutvapen	14
Smyga	12
Undvika	12
Gömma sig	11
Köra fordon	10
Spel & dobbel	15
Skugga	14
Dans	9
Dolk	13
Motorkunskap	8
Kontaktnät	9

Jon Skapka, präst
Sam Anderson, läkare

PETER OSKRNEN LEONARDE

Hoya Mercerez

Hoya flydde som båtflykting från Kuba när han var 12 år. Han lämnade det fattiga och korrupta Kuba bakom sig och såg med naiv tillförsikt på den ljusnande framtiden i Amerika. Båtfärden över var mycket farofylld, båten var en rostig gammal utdömd trålare. Gömda i lastrummet satt ett 30-tal män i alla åldrar i det unkna, mörka lastrummet i 5 dagar utan mat och vatten. Hoya kommer aldrig glömma stanken, mörkret eller den äldre mannens trevande smutsiga fingrar. Än idag kan han vakna kallsvettig och känna de fingrarna över sin kropp och minnas varenda smutsig detalj. Dessa plågsamma minnen har han förträngt djupt, istället talar han ofta om hur de landsteg i Florida och hur han smög sig ombord på en lastbåt med destination New York. Under färden höll han sig gömd och levde på lite frukt han hade stulit i hamnen. New York var ofantligt stort för 12 åringen från det fattiga Kuba och han drev omkring i flera dagar, nästan halvdöd av svält överlevde han genom rester han fann i soptunnorna och i hamnen.

Hoya räddades till livet i sista stund av Jon Skapka, präst i St. Immanuenda Church dit han sökt sig i sina hungerhallucinationer. Svag och utmattad erbjöds han en bostad i källaren och accepterade tacksamt. Hoya såg Jon som en räddande ängel som lagt sina skyddande vingar om honom. Då han knappt kunde språket eller kunde gå i skola pga att han var en illegal invandrare var den enda försörjnings möjligheten att bli kriminell. Han umgicks med Jimmy S. och hans vänner Réne och Peter och blev gängets inbrottstjuv och viget tog han sig in överallt. När pengarna började rulla in började han betala för sin bostad i kyrkan och Jon frågade aldrig var pengarna kom ifrån. Han visste hur svårt barnen hade det. Men det märktes på Hoya att bakom den skrattande och glättiga fasaden fanns fruktansvärda ärr som aldrig skull läka. Jon pressade honom aldrig, han var glad att Hoya kom till kyrkan regelbundet.

För Hoya betyder hans vänner allt, utan dem vore han ingenting. Han tänker ofta på det liv han levde innan han kom till Amerika och han är mycket tacksam för det liv han lever nu. Han bar inga betänkligheter över de brott han har begått, det har varit en ren överlevnadsfråga. Han har aldrig njutit av det han gjort, inte som Jimmy. Härom kvällen sköt Jimmy en viktig kille från L. A., utan någon vettig anledning. Killen hade visst kontakter där borta vilket kan leda till problem, men L. A. är långt bort. Men Jimmy har börjat att tappa kontrollen. Att han sniffar kokain har inte förbättrat saken. Men Jimmy är hans vän och man skall inte moralisera över dem. det är tur att Peter finns som håller reda på honom. Peter är en klippa utan honom skulle de aldrig kommit så här långt. René är en lustig kille. Han verkar inte fatta att vi lever på 1900-talet, han är så jävla vidskeplig. Det kan inte vara bra för honom att hela tiden hänga hos den där kvackaren och mumbo-jumbo gubben Jonah Black.

Hoya är positiv och munter. Han har ordnat det bra för sig, han lider ingen brist på materiella resurser. Han är känd som en generös festprisse som älskar att gå på nattklubb och dansa. Han rycker på axlarna åt det mesta och tar det med en klackspark, men när det gäller hans vänner blir allt blodigt allvar. Men

samtidigt speglar detta honom bara på ytan, inom sig förtärs han av plågsamma minnen och han försöker förtvivlat fly dessa, bakom en glättig och munter fasad.

Hoya är 171 cm lång och är smal och smidig 63kg. Det mörkbruna axellånga håret är samlat i en tofs.. De bruna ögonen är varma och han ler alltid. Ibland kan ett sorgset uttryck smyga fram över hans ansiktet men det försvinner lika fort. Hoya går klädd i skinnbyxor och svarta skjortor med kavaj (svart). Han har skinnboots med 2 knivar i, en i varje. I hans midjeskärp finns hans dyrkar i en lönnficka. Han bär en liten pistol i byxlinningen i bak. Hoya bor med de andra i deras nyrenoverade takvåning i en gammalt lagerbyggnad.

Rörlighet:	15	Initiativbonus: +3
Styrka:	12	Mörk hemlighet: Offer för brott
Tålighet:	11	Nackdelar: Depression, Cellskräck, Förträngning
Utseende:	14	Fördelar: Empati, Djurvän, Kulturell flexibilitet
Ego:	11	Mental balans: +10
Karisma:	16	
Uppmärksamhet:	13	
Utbildning:	7	

Färdigheter: Akrobatik	14
Dans	10
Fallteknik	14
Engelska	9
Inbrottsteknik	16
Klättra	13
Skjutvapen	14
Smyga	12
Undvika	12
Slåss utan vapen	13
Leta	11
Gömma sig	12
Kontaktnät	9

Jon Skapka, präst
Sam Anderson, läkare

Renè Bonaventure

PETER OXBORVEN LEDARE

Renè tillhör en fransköttad Jamaicafamilj som på 1950-talet flyttade till USA. Familjen slog sig ned i Bronx ghetto bland landsmännen som de umgicks flitigt med. Renè växte upp i en mycket vidskeplig och skrockfull omgivning och särskilt modern Alya brukade skrämman sonen till lydnad genom att berätta fruktansvärda historier om andar och demoner och vad de gjorde med olydiga pojkar. Resultatet blev att Renè växte upp och blev både vidskeplig och mörkrädd.

Föräldrarnas spritmissbruk gjorde att Renè slutade skolan i 12-års åldern för att försörja familjen. Han hade inget emot det, det var så genant att hela tiden behöva förklara alla blåmärkena han hade över hela kroppen. Föräldrarnas missbruk gjorde situationen hemma outhärdlig och Renè började att stanna ute längre och längre med sina vänner Peter, Jimmy och Hoya. Istället för att jobba finansierade han föräldrarnas sprit med pengar från hans kriminella gärningar.

Den ende vuxne personen som han verkligen brydde sig om under dessa stormiga ungdomsår var Jonah Black, en äldre man som var familjens andlige ledare. Jonah höll voodoo seanser och spådde i hönsinälvor och man vände sig till honom för både vardagliga och allvarliga frågor. Mellan Jonah och Renè utvecklades en varm vänskap och Jonah moraliserade aldrig över Renès val. En av Jonahs svårtydbara spådomar i kombination med ett dåligt haschrus gjorde att Renè en kväll högg ihjäl sina föräldrar med en köttyska. Förtvivlad av skräck vände sig Renè till Jonah som hjälpte honom att begrava föräldrarna i källaren på en gammal husruin. För att inte andarna skulle hämnas skar Jonah ut deras hjärtan och brände dem. Men vidskepligheten har ett fast grepp om Renè och långt inom honom sitter skräcken över det blodiga dådet som en förlamande knut.

Renè fann i sina vänner en mening i den meningslösa tillvaron. Tillsammans är de ett lag som genom samarbete skaffat sig ett rykte i området som ett betydande gäng. De är fast sammansvetsade sedan barnsben. Peter har alltid varit den naturlige ledaren, han är kall och oerhört viljestark och han sviker aldrig. Jimmy däremot är en sorglig figur som börjar att tappa greppet mer och mer. Kokainmissbruket har gjort honom jävligt överspänd och han tappar kontrollen ofta. Häromdagen sköt han en kille från LA utan anledning och det verkar som om killen hade kontakter. Får be Jonah kolla om han kan se något, det är alltid bra att vara förberedd. Egentligen är det jävligt synd om Jimmy. Hoya har inte heller haft det alltför lätt, men han tar allt med en klackspark. Han är en glad festprisse och en jävel på snygga inbrott. Jonah säger att det vilar något mörkt som äter honom inifrån men jag tycker att han är helfestlig.

Renè är 183cm lång och väger 79kg. Han är muskulös det svaga aningen av mulatt ger honom ett exotiskt utseende. Huden är bronsfärgad och kroppen är vältränad och muskulös. Det mörka håret är samlat i långa dreadlocks som når axlarna. På armarna slingrar sig svarta tatuerade ormar som tycks leva när musklerna spänns. De bruna ögonen flackar och han har svårt att möta folks blickar och därför bär han ofta Ray-Bans. Han är klädd i en svart läderväst och svart skinnöverrock, jeans och skinnboots. Han har två stiletter i sina boots och en Beretta 84 i byxlinningen i bak. Han bor ihop med de andra tre i deras nyrenoverade takvåning där de har varsin lägenhet. Renès är inredd efter

afrikanska influenser då han är stolt över sitt förflutna. Renè kör fortfarande runt i sin metallicfärgade gamla Amazon trots att han har pengar att köpa en ny bil. Den ger honom tur säger han.

Barndomens skrämsektaktik har gjort Renè mycket vidskeplig, han gör ingenting överrulat utan att rådfråga Jonah. Han försöker att verka som om han har kontroll över sig själv men strax under ytan vilar vidskepligheten och den paranoida läggningen. Han lade av med haschet just därför att han förlorade kontrollen. Vännerna betyder allt för honom och han är beredd att gå långt för att skydda dem eller att hämnas dem. Sin ära och heder tar han på stort allvar och är beredd att försvara, till vilket pris som helst. Man käftar inte ostraffat med honom, förr eller senare kommer återbetalningen. Envishet är en dygd.

Rörlighet	16	Initiativbonus: +4
Styrka	15	Mörk hemlighet: Skyldig till brott
Tålighet	13	Nackdelar: Fanatism (vidskeplig),
Utseende	12	Förföljelsemani
Ego	11	Fördelar: Hederskod, Sjätte sinne
Karisma	11	Mental balans: -5
Uppmärksamhet	11	
Utbildning	7	

Färdigheter: Klättra	12
Skjutvapen	15
Smyga	12
Dolk	16
Slåss utan vapen	14
Gömma sig	11
Dans	10
Köra Fordon	14
Skugga	11
Spel&dobbel	10
Motorkunskap	11
Kontaktnät	9

Jonah Black, voodoopräst
Trigger, fixare